

HOLAŠOVICE

GPS: 48°58'12.527"N 14°16'21.531"E

První zmínky o obci jsou od poloviny 13. století, kdy za vlády Přemysla Otakara II. začínalo osídlování pohraničí českého státu a vesnice byly zakládány na zelené louce.

V první polovině 16. století postihl vesnici mor, a tak zemřeli všichni původní čeští obyvatelé. Do obce se ihned nastěhovali němečtí osadníci.

Příchod selského baroka do Holašovic je možné časově zařadit do let 1840 až 1880, do doby, kdy hospodářské reformy znamenaly rozkvět českých vesnic. Bohatnutí a emancipace selského stavu si vyžádala reprezentativnější obydlí. Jediností Holašovic spočívá v tom, že si i přes čilý stavební ruch zachovaly původní středověké rozvržení budov a jsou tak nejzachovalejším příkladem jihočeské vesnice snoubící v sobě lidovou stavební tvorbu se zachováním původního rázu. Historické jádro obce představuje náves a kolem ní stojící statky. Tvoří zhruba obdélník a uprostřed se nachází malý návesní rybníček, kolem kterého se řadí jednotlivé statky. Najdeme zde nejen výstavné statky se špýchary, stodolami, maštalami a výměnkou, ale také kovárnu, hostinec a kapličku. V průběhu 2. světové války se obec stala součástí Německé říše, takže došlo k nucenému vystěhování české menšiny do vnitrozemí. Po válce pak začal odsun většiny holašovických obyvatel německé národnosti a o zdejší stavení se začali starat Češi z vnitrozemí.

V roce 1995 byly Holašovice prohlášeny za vesnickou památkovou rezervaci a v roce 1998 zapsány na List světového, přírodního a kulturního dědictví UNESCO. Každoročně se tu předposlední víkend v červenci konají "Selské slavnosti". Jedná se o typický staročeský jarmark s ukázkami tradičních řemesel a bohatým doprovodným programem.

Foto: Renata Pourová

HOLAŠOVICE

GPS: 48°58'12.527"N 14°16'21.531"E

Die erste Erwähnung über die Gemeinde stammt aus der Mitte des 13. Jh., als unter der Regierung des Königs Přemysl Ottokar II. die Besiedelung des Grenzgebietes der böhmischen Ländern begann. In der 1. Hälfte des 16. Jahrhunderts befall das Dorf eine Pestepidemie, bei der alle tschechischen Einwohner ausgestorben sind. In die Gemeinde sind gleich deutsche Ansiedler eingewandert.

Den Einzug des Bauernbarocks nach Holašovice kann man mit Jahren 1840 bis 1880 datieren, also mit der Zeit der wirtschaftlichen Reformen, die die Blütezeit für böhmische Dörfer bedeuteten. Die Reichlichkeit und Emanzipation des Bauernstandes erforderte mehr repräsentative Wohnungen. Die Einzigartigkeit des Dorfes Holašovice besteht darin, dass die ursprüngliche mittelalterliche Verteilung der Bauten trotz des lebhaften Bautrubels hier erhalten wurde. Heute gehört dieser Ort zu den best erhaltenen südböhmischen Dörfern, die in sich das Volksbauschaffen mit der Bewahrung des ursprünglichen Charakters verbinden. Den historischen Kern des Ortes bildet der Dorfplatz, ringsherum stehen die Bauernhöfe. Der Dorfplatz hat einen regelmäßigen Grundriss, in der Mitte befindet sich ein kleiner Teich. Man findet hier nicht nur stattliche Höfe mit Speichern, Scheunen, Marställen und Altenteilen, sondern auch eine Schmiede, Gaststätte und Kapelle. Während des 2. Weltkrieges wurde die Gemeinde dem Deutschen Reich zugeschlagen und die tschechischen Einwohner wurden zwanghaft in das Inland vertrieben. Nach dem Krieg begann die Vertreibung des größten Teils der deutschen Bevölkerung aus Holašovice und in das Dorf kamen die tschechischen Siedler aus dem Inland. Im Jahre 1995 wurde Holašovice zum Dörflichen Denkmalreservat erklärt und im Jahre 1998 wurde es als Weltkulturerbe in die Liste der UNESCO eingetragen.

Alljährlich, das vorletzte Wochenende im Juli, findet hier das sog. „Bauernfest“ statt. Es handelt sich um einen mehrtägigen Jahrmarkt mit der Vorführung der traditionellen Handwerken und einem reichen Begleitprogramm.

Selský dvůr Foto: Oldřich Petrášek

